

Oltermannit ottelevat: aivan eläimellistä menoa Eläintarhan kentällä

Elokuinen sunnuntai-aamu valkenee pääkaupungissa koh-
tuullisen vähäsateisena. Kostean kesän jäljiltä puusto vi-
hertää värikylläisenä, vaikka kukinta jää toiseksi van
Goghin *Almond Blossomin* rinnalla. Taivaan suloista koste-
utta on päivän mittaan odotettavissa, mutta sekin koetaan
Luojan lahjana. Edellisen tapaamisen jälkeen on tapahtu-
nut muutoksia. Artturin ja Tadekin elopainot ovat merkittä-
västi alentuneet, edellisellä hölkkäämisen ja jälkimmäisellä
ruokavalion muutoksen seurauksena. Varmaan on vaate-
kaappiin hankittava uudet kapeammat kuteet. Todettakoon
myös, että pappa-sarja on vahvistunut. Siihen kuuluvat il-
man ikäkorjausta Vesa-Vaari, Kille-Pappa, Vesku-Ukki ja
Isoisä Artturi. Kille on vaihtanut seuraan Leppävaaran Lem-
peistä Lauttasaaren Pyrkyreihin. Päivän aikana Lasse ku-
moaa hypoteesin siitä, että ikä olisi esteenä tulosten para-
nemiselle. Ei muuten ole.

Järjestelyissä on sen verran alkukankeutta, että aloituslaji-
na olevan satasen juoksun ensimmäinen lähtö viivästyy 20
minuuttia. Se on sitten pois lounaasta, joka on hotkittava
vauhdilla. Minkälainen mahtaisikaan olla vauhditon lounas?
Kuuluu huuto, onko ajanotto valmis. Ei ole, mutta rataval-
voja sentään on. Ensimmäinen ryhmä juoksijoita pyrkii
pian matkaan uhkaamatta silti Pekingin hirmuaikoja. Joku
haluaa juosta Lassen kanssa. Sillä on kuulemma positiivi-
nen vaikutus tulokseen. Toiselta ovat urheiluhousut jääneet
auton takakoppiin, mutta sitä on myöhäistä surra, eikä kal-
sareissa kannata juosta. Voi tulla noutaja. Nuorten naisten
sarjassa juoksu on esteettisesti kovin kaunista. Valkopaitai-
set ja mustahousuiset miehet tekevät silti kovimmat ajat.
Värillä on siis väliä! Tulokset puhuvat puolestaan. Iloinen
elämä ei kuitenkaan ole mustavalkoista. Onneksi kukaan ei
reväytä takaraajojaan. Muistissa ovat menneet kisat ja yli-
latautumisen kohtalokkaat seuraukset aikaisemmilta vuosil-
ta.

Paikallinen kahviyrittäjä on tullut keräämään potin kuulutuaan, että Oltermannit ovat tulossa kentälle. Business-idea on kirkas: pullassa kate on pieni eikä sitä ole tarjolla mutta mukillisesta kuumaa kahvia voi velottaa kokonaisen euron. Vantaan luonnon aromeilla maustettuun veteen keitettyä Costa Ricasta aikaansaa urheilijalle väelle raikkaan aamuherätyksen ja kassaan kunnan katteen. Kun vaihtorahaa ei tarjota, siinä pääsee päiväpalkalle, jonka voi vielä pimittää verottajalta. Uhkaa kuitenkin vielä panna palvelupisteensä kiinni, jos kysyntä ei ala reagoida tarjolla olevaan. Olemme näin saaneet kokea välähdyksen jälkiteollisen post-modernin palveluyhteiskunnan hienouksista.

Pituudessa tehdään evilät. Annetaan toisin sanoen ennen kisa lausuntoja kovasta kunnosta ja kisan jälkeen selitellään, miksi tulos jäi tavoitteesta. Onneksi hyppypaikkoja on kaksi. Nimittäin vain toisen ponnistuslauta on riittävän lähellä alastulopaikkaa ja koehypyn jälkeen kisa on sinne siirrettävä. Edellisessä paikassa kukaan ei pystynyt hyppäämään alastulopaikalle saakka. Siis selvä suunnitteluvirhe! Kisan alettua joudutaan pitämään tauko, koska pituusmitta oli unohtunut hakea. Kun kisan kuuma vaihe on käynnistynyt, naisten yliastumiset sallitaan, miesten syrjähyppyjä sen sijaan ei. Nuorissa on vara parempi. 2-vuotias Lilja saavuttaa tuloksen 41 cm, mikä on jäävä pysyväksi merkinnäksi maamme urheilun historiaan. Ujona Pike-merkkisen isoäitinsä helmaan palatuaan hän ja isoäiti seuraavat muiden suorituksia kuin Rafaellon *Madonna ja lapsi* tunnetussa Wienin taidemuseon renessanssimaalauksessa. Luomakunnan ikuinen aihe näin säilyy myös Oltermannin klubin toiminnossa.

Artturin askel ei sovi. Ei se ole koskaan sopinut. Ansku hyppää lämpimäkseen. Ylenmääräinen hoikistuminen ei Tadekilla jää vaille vakavia seurauksia: vauhti nousee niin hirmuiseksi, että jarrut eivät pidä ja hän on vähällä satuttaa päänsä ajanottotelineeseen. Onneksi teline ei kuitenkaan vaurioidu, klubi olisi joutunut kustantamaan kentälle uuden. Sitä tapahtuu haaveri. 100:n metrin juoksun kunnialla selvittänyt Masa reväyttää pituushypyssä reitensä. Voi surkeutta. Mittamieheksi on siirryttävä.

Kun kengät on tyhjennetty hiekasta, siirrytään kuulapaikalle. Kuulassa onkin aina kisailtu kovasti. Kaukana ovat tällä kertaa kalkkiviivat. Alastuloalue on onneksi kuiva eikä kuulaa tarvitse putsata, kuten menneinä vuosina niin monesti. Mittamies kysyy Jannen kapakkareissusta juuri tämän alkaessa työntää, mikä silmin nähden häiritsee suoritusta. Sääntövaliokunta ei puutu asiaan. Tadek pohtii käden suoruutta kuulun lähtöessä lentoradalleen. Timpan lätsäteorian mukaan lätsä vaikuttaa ihmisen maailmankuvaan – etenkin, jos se valahtaa silmille. Radiosta tulee Pekingin soutu-kisa. Se häiritsee kuulantyöntöä. Artturilla on radio korvalla ja hän toistaa (luultavasti Häyryn) selostukset: Hollanti, Suomi, Kanada... Hopeaa tuli Suomen naisille! Kyllä me ollaan hyviä.

Työntääkö kuulaa jalanvaihdolla vai ilman? Siinäpä kysymys. Olavi ottaa hanskan toiseenkin käteen ennen työntöään. Huuto on kova. Jos lasketaan, että huutamisella on positiivinen ja alussa konveksi mutta sittemmin logaritmisesti vähenevä vaikutus työntöön pituuteen, mutta että huudon energiakulutus syö kuulun lähtönopeutta, on laskettavissa kaaren pituuden maksimoiva ja siis suorituksen kannalta optimaalinen huudon voimakkuus. Olavi on ainoa, joka näin hyödyntää modernin urheilun tutkimuksen tieteellisiä tuloksia. Hän on ainoa, joka siis on valjastanut

myös äänihuulensa suorituksen ajaksi hyötykäyttöön muiden keskittyessä askelkuvionsa hiomiseen kuka salsan, kuka cha cha chan pohjalta. Timppa mainostaa jivestä peräisin olevan vaihtoaskeleen sopivuutta: jalanvaihdoilla kuulemma saa aikaan spiniä ja rotaatiota.

Korkeushyppypaikka on kostea ja puuttuvat vakuutukset vetävät naamat vakaviksi. Suorituksiin sisältyy riskiä, jota ei hajauttamalla voi eliminoida. Investointi piikkareihin voisi antaa lisätuottoa pisteiden mielessä. Niihin sijoittaminenkin tulisi halvaksi, koska yhden piikkarin ostaminen riittäisi, ts. ponnistusjalkaan tulevan. Aloituskorkeus ei juuri huimaa ja rima nousee. Useimmilla pakara pudottaa ja joillakin kuulemma keskipakara. Osoittautuu pian, että korkeushyppy on nuorison juhlaa. Ensin Make kohahduttaa. Sitten JanneNi ja JanneNo tekevät saman. Ikäsarjan Lassella eivät piikkaritkaan pidä. Niin kova on yritys vastata nuorison haasteisiin. Kumpi katkeaa, rima vai selkä? Läheltä kuuluu ambulanssin ääni. Onneksi sairaala on lähellä.

Nuoriso juhlii myös 400 metrin juoksussa. Naiset on hivutettu samaan lähtöön miesten kanssa. Kun mennään naisia karkuun, silloin mennään kovaa. Naiset eivät ole jäniksinä vaan takaa-ajajina. Maalissa on eläimellistä läähätystä ja kentän laidalle sammutaan. Tadek juoksee Paavo Nurmen täysmustassa asussa. Kuuman sarjan ajanotossa vaaditaan tarkkuutta. Viidennen radan aika joudutaan siksi ottamaan Artturin iPodilla. Urheiluelämyksenä 400 metrin juoksu edustaa eittämättä päivän erästä huippuhetkeä.

Lounaan jälkeen 110 metrin aidoissa koetaan sekä osamisen että kokemuksen juhlaa. Pappasarjan Vesku nimittäin pesee niin nuoret kuin vanhemmatkin. Hänen tekniikkansa on niin pitelemätön, että tuomaristo joutuu pohtimaan, oliko ajanottaja hereillä. Mitään vastaavien ei ole esitettävissä. Tosiasiaksi jää, että Veskun tekninen kompetenssi oli muille aivan liikaa.

Kiekonheiton alkaessa sääntövaliokunta komentaa ensin lahjattomat harjoitte-
luun. Harva uskaltaa ryhtyä mittamieheksi. Jalkansa venähdyttänyt Masa heit-
tää vitivalkoisessa krikettiasussa. Yksi harvoista kierähtäjistä on Timppa, joka
kuitenkin vetää verkkoon niin, että helinä käy. Nuorisosarjan Julius heittää
8.50 m ja ilmoittaa siirtyvänsä syksyllä 10 vuoden ikäryhmään.

Seiväshyppy on aina yleisölaji. Paikalla nähdään Antti Kalliomäki ja muitakin
demareita. Kisa joudutaan melkein hyppäämään ilman seipäitä, koska Pekin-
gin moukarikisa on menossa ja kentän vahtimestari suuttuu, kun ei näe Karja-
laisen heittoa televisiostaan häneltä seipäitä tiedusteltaessa. Seipäät joutu-
taan häneltä pakkolunastamaan. Jannen kamikatsehyyt ovat kuin suoraan
kauhuelokuvasta ja hän toimii itse oman hyppynsä stunttina. Muitakin hurjia
suorituksia on tarjolla ja sydänvikaisilta kielletään katsominen. Esteri yrittää
lirauttaa kisan aikana kosteaa, mutta ei sitä tule kiusaksi saakka. Lasse voittaa
250 cm suorituksellaan, mikä on sama tulos kuin Munchenin kisoissa edellis-
nä vuonna. Yli kaksi metriä hyppäävät myös VeeVee ja Vesku eikä Artturin
suoritus juuri heikommaksi jää. Vaativinta seiväshypyssä on kuitenkin kisan
päätyttyä sadekatoksen saaminen alastulopaikan päälle. Piiri pieni pyörii, mut-
ta suojan oikea asetanta ei ota onnistuakseen. Suunnitteluvirhe!

Keihäsheitto aloitetaan ns. kollektiivisella mielikuvaharjoittelulla. Esitetään teo-
ria, että keihäänheitossa oikeastaan on väärin, että paremmuuden ratkaisee
kaaren pituus eikä kaaren alapuolelle jäävä pinta-ala. Masa voisi helposti oh-
jelmoida integraalin, jolla pinta-ala olisi laskettavissa, kun heitot videoitaisiin.
Idea vaatisi ehkä patenttihakemuksen. Tyyleissä on mistä valita. Ilmeet ovat
vakavammasta päästä. Onhan kyseessä laji, jolla on aina ollut kansallista mer-
kitystä. Lintsillä on porukkaa ja sieltä tuleva möly kiihtyy. Pappa-sarja rävyt-
tää taas: Vesku heittää yli 20 m ja Artturi lähelle. Mutta Jannen heitto on jo yli-
pitkä, sillä mitta ei riitä. Keskustellaan sen hylkäämisestä, mutta päätetään mi-
tata kahdessa osassa. Tulos on 37.82 m. Kun 1500 metriä alkaa, radalla on 7
tosi päättäväisen näköistä kilpailijaa. Jokaisella on mielessään mainen kunnia
ja pisteet mutta ennen kaikkea illan palkinnot. Lasse lähtee määrätietoisena
keulaan eikä luovuta paikkaa kenellekään. Kiritaistoksi menee lopussa ja eten-
kin Vesku ja Artturi mittelevät voimiaan.

Palkintojen jakoa edeltää saunominen Askon kotona. Masa ei ehdi sauno-
maan, koska hänen on hoidettava pistelasku. Ei ole tässä maassa ketään, jo-
ka prosessoisi numeroita nopeammin ja enemmän per aikayksikkö kuin mei-
dän Masa. Kannettava kuumenee ellei peräti hehku, mutta suostuu tekemään
laskelmat. Sitten siirrytään paikalliseen kortteliravintolaan, jonka puitteet luovat
mielikuvan lännen mallisesta tilapäisrakennuksesta. Ulkokuori on kuitenkin pettävä. Illan menu on
taattua huipputasoa muikkuineen ja suussa sulavine ruisleipineen. Se kaikki on suomalaisen ma-
kuun niin passeli. Kupu täyttyy. Järjestelytoimikunnan puheenjohtajalle, Askolle kuuluvat kiitokset
järjestelyistä. Palkintojen jaossa on sähinää, kun Timppa ja Olavi julistavat voittajat. Häviäjiä ei ole.

Teksti: VeeVee / Kuvat: Artturi ja Olavi

